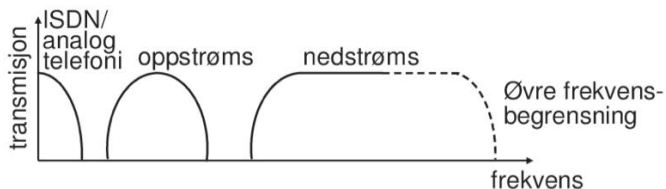
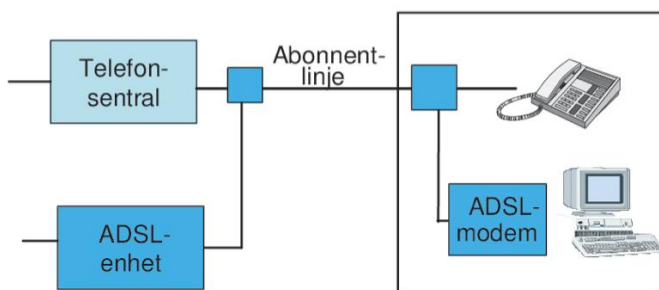


ADSL

Asymmetric Digital Subscriber Line er en metode for å koble seg til internet, ved å bruke telefonkabel. Tidligere var det vanlig å ha en telefon, som brukte en kabel for å koble seg til en telefonsentral. En slik telefon ble brukt til å ringe opp, og snakke med andre personer. Telefonkabel hadde (nesten) alle hjemme hos seg. En telefon bruker bare noe av kapasiteten (frekvensområdet) til en slik telefonkabel. ADSL bruker andre frekvenser enn det som telefon



bruker. Ordet «asymmetric» betyr at datahastigheten ned fra internet er større en datahastigheten opp til internet.

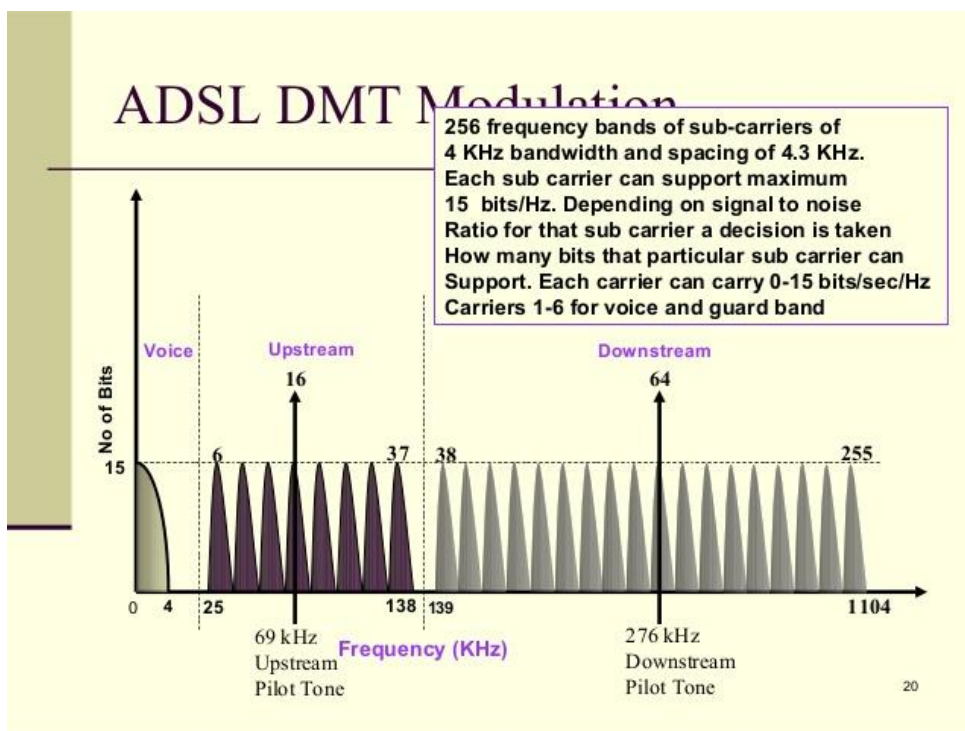


Frekvensområdet ble delt inn i bånd. Hver av de hadde en båndbredde på 4 kHz. Det var fordi de gamle modem hadde den båndbredden. Man kunne da bruke mye av den samme «teknologien» (modulasjon) som de gamle modem. Hvert bånd kunne da overføre en gitt datahastighet.

Ved å plassere slike bånd ved siden av hverandre på frekvensskalaen, vil datahastigheten øke tilsvarende.

Hvor mange slike frekvensbånd man kan ha, eller hvor høyt opp i frekvens man kan gå, er avhengig av lengden og kvaliteten på telefonkabelen. En lang kabel klarer ikke å overføre de høyeste frekvensene, så der må man bruke færre bånd, noe som medfører en lavere

datahastighet.



Teknologien for ADSL har utviklet seg slik at datahastigheten har øket. Man har fått ADSL2 og ADSL2+.

SDLC

Symmetric Digital Subscriber Line er også en metode å koble seg til internet. I forskjell til ADSL er datahastigheten ned og opp like store.

